

Пролѣтъ иде.

Слитатъ бързо снѣговетъ,
Шумно топи се ледътъ,
Никнатъ трѣвки въ хълмоветъ,
Нѣма вече и студътъ.

Слънце топло редомъ грѣе,
Птички весело църтятъ,
Агне крѣхко мило блѣе,
Буйни потоци ехтятъ.

Всѣки бърза и се стѣга—
Трудно днеска се живѣй,
И орача рало впрѣга
Нивата си да засѣй . . . .

Че катъ дойде люта зима,
Снѣжни прѣспи катъ навѣй—
Хлѣбецъ въ коша си да има,
Та да може проживѣй.

М. Симеоновъ.

